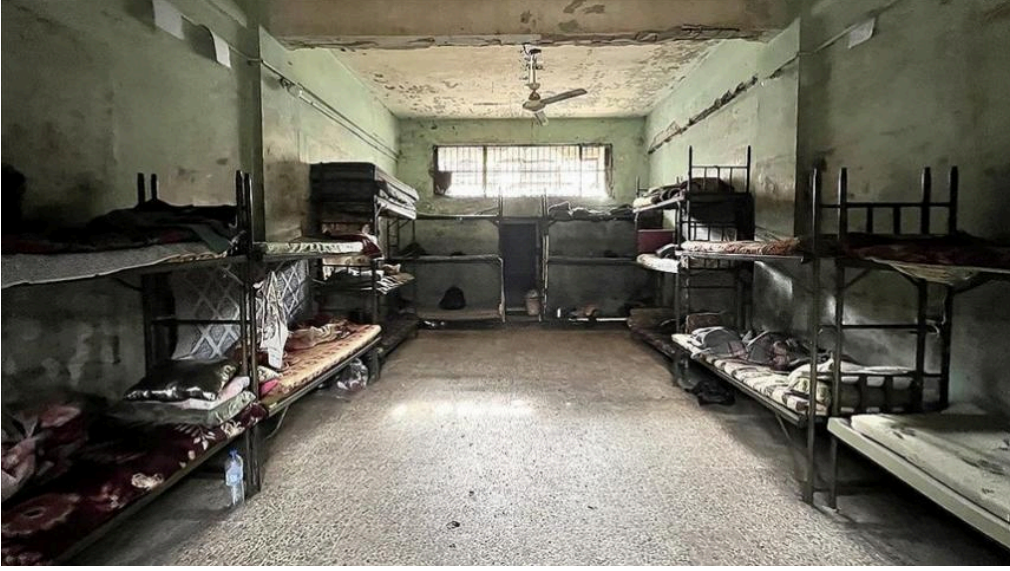

Aynasız eşmede Bir Mahkum

– Tcpassenger · 09 Nisan 2026

Müptezel kuyularında hayatın
gecenin kızıl leşleri
eşkiyalanır.

Avlusunda esrik hayaller
raks ederken
Adımları ağır aksak
bir topal zaman

Sağır voltalarda
pişman dünlere
Kara bir şimendifer dumanıyla
yol alır

Simsiyah bir rüyadır
çöker içime geleceğim
Bak! Kara kedinin o gözleri kör!
Gözlerim de
gecenin parıltısı,
değil!

Çatı altı loşlukta koğuş

Soğuk pencereler açık.
Patlatılır bir tahta kurusu
çakmakla,
ranzalar yine yarım
ranzalar bir öksüzlük

Bir göz daha girer içeri
yatak bekçisidir
Kurdeşenler
kabarrır

Halesiyle
rahat sandığım yer
sonsuz bir girdap
Ay, buluta rahim
Uykusuz zaman
sancılanır

Bir hüküm giydirdim yine geceye

Ve
Heceler
Ve ben
Aynı sızıdayız artık

Bize biçilen
o kolasız gömlek
kolsuz
Dünden kalma sefalet

Zülal sandığımız her şey
zulumün kendisi

Sürgün olurken adı...
Durdu içimde kervanlar
dağıldı yükleri!

Ve sayılar

Takvim yapraklarına
Akrebin gözlerine
Aynasız çeşmelere
Sulara...

Gözlerime baktım
Değersiz değillerdi
hiçbir zaman bu kadar...

Voltasında kaybolmuş
bir kırık tesbih-
zamana içerledim
Kehribar
yalnızlığına renk değiştirdim,
keşkelerle...

"Sonra"

Soyundu en başından yaldızlık
yollarında yalnız kalan bir kalem
satır arasına...
Boyandık... Boyumuza gerek
Yıldız vazgeçti kendinden
Ki dilek de küsmüştü

Bir müddetname boyunca bize

- Ve ağlamak çok güzeldi -

Şiirdi şairin suçu
ve
Aynasız bir çeşmeydi
yüzümü yıkadığım yer

Müebbeti ederi
Ve yine
yazıktı şiire...

Kendime dede edindim

Gerçek üstü masalları
Ve yarım türküleri
Söylenmemişe
usulca yazılan şiirleri gördüm
Ve korkunç masallarını
eşkiyaların

o vakit,
vuku bulamadı kardelenler
zamansızdı yüklemde o eskiyip biten
tahliye

Kokarken lavantalar
Bir yol kayboldu
bir yolcu devrildi
yine
hasretle cümlelere

"Bir sözcük yarım kaldı"

Adımları zemberek!
"boşa dolandı zaman"

Gecenin voltasında
mum beyazı yelkenler açıldı,
fora, derdi hep birileri...

Firari rüyalarda
Mor kanatlı dalgalar
günü eskitti
bir şarap
semaver ateşinde buğulandı

damıtıldı kuzular kurt dışında
kubbesi delik olmayan hamamda,
Dipleri unutuldu yine inançların

Özgürlük kanat kırdı
düşerken

Ezber bozan hecelerle
-eşkiya kokulu zaman-
sardı etrafı

Dün yazılmış gibi yeni bir kader
şimdi doğmuş gibi bir acı
dört duvar arasına

İki damla leylak kokusu
akılda kalan

Bir an gelir,
hiçbir şey olmamış gibi
"Kendi dumanında boğulur
insan..."

Hüküm giydirilen kadehlerden,
Ve eşkiyalardan,
Ve insanlardan
Ve firarlardan
Ve aynasızlardan

Farkı yok
Mahkûmiyetin

Adımız kader mahkûmu...

Ve biz yine, yine
sevmeye küseriz bulutları

Çünkü;
Hükmü giyilmiş bir gecenin koynunda
Her satır
biraz daha eşkiyadır

Tcpassenger_ierdoğan
06.04.2026/Ankara C.İ.K